

DUCHOVNÍ TVÁŘ KARLA IV. – OTCE VLASTI

„A byl tento císař velice moudrý člověk
a získal více moci duchem nežli zbraněmi.“

Z kroniky „Des quatre premiers Valois“ (1327-1393)

„Svým nástupcům, kteří budou sedět na mém dvojím trůně, chci dát poznat dvojitý život tohoto světa, aby z něho vyvolili lepší. Představa dvojího života nám v mysli lépe vyvstane, užijeme-li podobnosti o dvojitých tvářích. Neboť jako tvář, kterou zřídíme ve zrcadle, je prázdná a není nic, tak také život hříšníků je prázdný a není nic.“

Z úvodních kapitol Karlova vlastního životopisu „Vita Caroli“

Karel IV. byl bezesporu nejvýznamnějším panovníkem v tisícileté historii Českého státu. Proto také letošní květen proběhne ve znamení oslav 700. výročí narození tohoto moudrého, státnicky uvažujícího a jednajícího krále a císaře. Čechy budoval jako nejdůležitější a nejvznešenější část Svaté říše římské. Z Prahy, kterou miloval, vytvořil vedle Říma a Paříže kulturní a politické centrum Evropy.

Většinu z nás je známa tato stránka jeho osobnosti – osobnosti státníka, diplomata, rytíře a bojovníka, budovatele, ve své době nejmočnějšího muže křesťanského světa. Proto také podle řady anket v projektu Největší Čech naší historie, který pořádala Česká televize v roce 2005, obsadil první příčku.

O jeho duchovní podstatě toho víme daleko méně. Přitom právě díky ní se stal Karel IV. nesmírně inteligentním, energickým, cílevědomým a sebevědomým panovníkem.

Nikdy nezapomněl, z jakých významných rodů pocházel, byl hrdý na to, že v dlouhé linii královských předků po matce byli rovněž dva světci – Svatý Václav a Svatá Ludmila. Zázračná vyvážnutí z hroživých situací – úmrtí nebezpečných soupeřů, uzdravení z těžkých, takřka smrtelných úrazů, nebezpečných onemocnění, pokusu o jeho otravu v italské Pavii – ještě umocňovala jeho duchovní rozměr. Sam označoval za svoje duchovní kořeny učení sv. Augustina a sv. Tomáše Akvinského. Je neuvěřitelné, že tento mistr v ovládnutí mechanismů moci dovedl sestupovat do nejhlubších poloh mystického vytržení, myslí i srdcem, celou svou bytostí se přimyká k Bohu.

Jeho dětství nebylo právě radostné. Z manželství Elišky Přemyslovny a Jana Lucemburského se narodilo celkem 7 dětí. O svém narození Karel IV. ve „Vita Caroli“ uvádí:

„Přeji si proto, aby vám nebylo tajno, že mého otce jménem Jan zplodil Jindřich VII., císař římský, z Markéty, dcery vévody brabantského, Jan pojal manželku jménem Eliška, dceru Václava II., krále českého a obdržel s ní Království české, poněvadž nebylo mužského potomstva v královském rodě českém. ... Tomuto Janovi, českému králi, se narodil z královny Elišky prvorozený syn jménem Václav léta Páně tisícího třístého šestnáctého, dne 14. května o páté hodině ranní“.

Jmenoval se podle svého děda Václav a matka i česká šlechta do něho vkládala velké naděje jako, do potomka Přemyslovců. Otec Jan Lucemburský byl především světoobčan, bojovník, rytíř, jehož heslem bylo „ich dien – sloužím“. Bouřil se proti – z jeho pohledu – malým českým poměrům i proti dominantní a hrdé manželce. Zároveň se obával, a oprávněně, že by šlechta mohla zvolit králem jeho syna a do jeho zletilosti nechat vládnout jako regentku Elišku Přemyslovnu.

Z kroniky Beneše Krabice Weitmile:

... „prvorozený Václav, jinak Karel, ve čtvrtém roce věku svého byl tamtéž na Lokti vsazen po dva měsíce hrozného vězení do sklepa, takže viděl světlo toliko oknem“...

Tentýž historik uvádí, že malý Karel byl přes všechny útrapy velmi živé dítě, provádějící mnohé lumpárny. V internaci byl na Lokti a pak na Křivoklátě až do jara 1323, tedy do svých sedmi let. Od té doby svou matku už neviděl. Pro jistotu odvezl Jan Lucemburský svého syna do Francie, kde se jeho sestra Marie stala ve svých osmnácti letech druhou manželkou francouzského krále Karla IV. Održení malého chlapce od rodné země se ukázalo pro budoucnost jeho i naší země požehnáním, neboť ve

Francii se mu dostalo takového vzdělání těla i ducha, jaké v Čechách nebylo tehdy dostupné. Francouzský král si ho zamiloval a dal mu při biřmování své jméno, které pak už český princ užíval jako své jméno osobní. Na přání královo byl už roku 1329 zasnouben s Blankou (Markétou) z Valois, dcerou příštího francouzského krále Filipa VI. Blanka pak sdílela Karlovy osudy plných dvacet let. Měl výborného vychovatele, benediktina Petra Rogera (budoucího papeže Klementa VI.), který ho zahrnoval přízní a láskou, učil ho textům Svatého písma. Díky němu ve svých nejvnmávějších letech poznával spolupráci trůnu a oltáře, kterou on sám pak celý život s úspěchem praktikoval.

Ačkoliv francouzský král, který byl Karlovým vzorem, uměl jen číst a ne už psát, naučil se český princ ve Francii plyně slovem i písmem latinsky, francouzsky a po boku svého otce také italsky a německy. Jen češtinu v cizině zapomněl, takže si ji v sedmnácti letech po svém návratu do Čech roku 1333 musel znovu učit. Slavné je jeho přímé vyznání k rodnému jazyku, které zanechal ve svém životopisu: „Když jsme přišli do Čech, nenalezli jsme ani otce, ani matky, ani bratra, ani sestru, ani koho známého. Také řeč českou jsme úplně zapomněli, ale později jsme se ji opět naučili, takže jsme mluvili a rozuměli jako jiný Čech.“

Chtěl do českých zemí přenést vše, co se mu líbilo v cizině. Otec ho jmenoval v roce 1334 moravským markrabětem a tím se mohl podílet na vládě. Jan ovšem, zejména v počátečním období, s nelibostí snášel syna ve své blízkosti. Báł se, aby ho česká šlechta nesadila z trůnu a nenahradila synem. Karlova cesta ovšem směřovala už jenom vzhůru. Dobil mnoha vítězství ve válkách po celé Evropě a získal pro svou říši řadu nových území. Roku 1346 byl korunován římským králem, v roce 1355 byl slavnostně korunován na římského císaře. Ovšem, pokud to bylo účelné a možné, ozbrojeným konfliktům se vyhýbal, udržoval si svou prestiž císaře jako strůjce a ochránce míru.

Na svoji korunovaci si sám napsal a stanovil Korunovační řád českého krále. V sobotu 1. září 1347 v doprovodu nejvyšších hodnostářů země a vzácných hostů se odebral na památný Vyšehrad, kde přijal posvátné relikvie – obul si lýkové střevíce, přes rameno si vzal prostou rolnickou brašnu a tím se přihlásil k starým českým tradicím a přemyslovské dynastii. V čele slavnostního průvodu odjel na běloušovi na nešpory do Svatovítského chrámu. V neděli 2. září pokračovala korunovace ve Svatovítském chrámu, Karel IV. složil slib a byl pomazán, arcibiskup Arnošt z Pardubic ho oblékl do hermelínového pláště, předal mu meč, žezlo a říšské jablko. Poté posvětil královu korunu a za přítomnosti všech biskupů ji vložil na Karlovu hlavu. Pak byla také korunována i princezna Blanka. Důležitým ustanovením Korunovačního řádu také bylo, že česká koruna je majetkem svatého Václava, má být uložena na jeho lebce v pražské metropolitní katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha a má se na korunovaci českému králi jen propůjčovat.

Karlova spiritualita našla svůj výraz zejména v literární činnosti, z níž nejdůležitější je jeho životopis „Vita Caroli“. Popsal události ze svého mládí a proložil je náboženskými úvahami s celou řadou biblických citátů. Svůj život vylíčil jako řadu božích zázraků, které měly podstatný vliv na jeho osud. V „Legendě o svatém Václavu“ spojil přemyslovskou tradici s tradicí velkomoravskou. „Morality“ jsou především úvahou, jak se má chovat správný občan, zejména je-li panovníkem. Stojí za to si jeho dílo přečíst.

České království se díky Karlovi IV. dostalo na vrchol, kterého už nikdy nedosáhlo. Historik a filosof Zdeněk Kalista (1900 – 1982) ve svém díle o Karlu IV. napsal:

„Nebude jistě k necti ani pokolení přítomnému, přihlásí-li se k mravnímu odkazu našeho „Otce vlasti.“

B. Hrubantová

-oJ-

RYBÁŘ A JEHO POHLED NA SVĚT

Jednou jsem se na dovolené u moře zastavil u jednoho rybáře a pozoroval jsem, jak opravuje síť. Seděl na jakémsi převráceném kbelíku a opíral se o starou loďku, dřímající na kamenité pláži. Z hromady sítí mu koukala bosá noha s tvrdým a širokým chodidlem. Všiml si mé zvědavosti a bez okolků se mě zeptal: „Copak, neviděl jsi nikdy spravování sítí?“ Byl zřejmě zvyklý na zvědavost turistů, a tak bez přerušení práce mluvil dál: „Oprava sítí, to je práce, která chce hlavně srdce. Když je v síti díra, trpí svou zbytečností celá síť. Nejde jen o to, že zašiji díru, ale že tím posílím celou síť. Když dítě zlobí, je to známka toho, že potřebuje opravit celá rodina. Ale moře mě toho učí ještě víc. Moře se stalo mým zrakem. Moře mi ukazuje všechno, co se děje, na pozadí nekonečna. Když jedu se západem slunce na ryby a loďka se vzdaluje od břehu, vesnice je čím dál menší a zvuky se pomalu vytrácejí, přehlušeny šepotem vln, které šplouchají kolem vesel. Některé problémy, které vypadaly, že mě rozdrťí, dostávají jiné rozměry a mizí.“

Když moje žena vážně onemocněla, ocitl jsem se v úplné tmě. Plakal jsem ve své loďce. Žadonil jsem. Moře mi mlčky stálo po boku, objímalo mě. Z hlubin té útěchy vyplula na hladinu jedna myšlenka. Jako by mi nějaký hlas radil, abych z toho času, který mé ženě zbývá, udělal nejkrásnější kus jejího života. Když jsem se vrátil na břeh, věděl jsem, co mám dělat. Musím se postarat o štěstí nebo alespoň o klid své ženy. Naložil jsem novou dávku lásky do všeho, co se dalo udělat, a den po dni jsem zjišťoval, že v srdci mé ženy se rodí nový pokoj. Byli jsme opravdu šťastní. Strhli jsme do toho proudu i děti. Byly to měsíce nevýslovné a stále nové krásy. Když nás žena opustila, moře mi dalo svým šuměním radilo, abych myslel na druhé a ne na svoji bolest. Pamatuji si, hochu, jestli chceš dát svému životu smysl, postav se na stranu moře.“

Neměl jsem co říci. Zakoktal jsem poděkování a na oplátku jsem dostal překrásný bezzubý úsměv.

Tanino Minuta

-BM-

KAMENNÁ SVATBA - 65 LET SPOLEČNÉHO ŽIVOTA

Karel a Lidmila Markovi, Petrovice

Dnes je to velká vzácnost, dožít se tak krásného věku společně.

Jaké bylo vaše manželství?

Nejprve sluníčko, pak bouřka, krupobití a pak se vyjasnilo a život šel zase dál. Víš, bylo hrozně práce, na hlouposti nebyl čas. Nejprve jsme hospodařili soukromě, potom ve družstvu. I děti musely pomáhat. Nadřeli jsme se, ale nikdy jsme se nehádali. Brali jsme se ve věku 22,5 roku. Narodili se nám tři děti a tak máme osm vnoučat, deset pravnoučat a to ještě nejsou všechny.

Vycházíme se všemi dobře. Jsme rádi, že za námi každý den někdo přijde. Všichni pak na svátek a narozeniny, to nás tady je přes dvacet.

Na co rádi vzpomínáte?

Hlavně na společenský život v Petrovicích. Rádi vzpomínáme na Silvestry. Třikrát do roka jsme hráli divadlo. Dětské dny a kácení máje bylo taky moc hezké. V průvodu jsme šli všichni od Fajtů k činžáku, kde bylo kácení máje a jeho dražba. Potom jsme pokračovali na hřiště, kde se odehrávaly soutěže pro děti. Děti jsme za soutěže odměnili cukrovím, které jsme společně napekli u nás v Kotli. Tenkrát byly ještě potravinové lístky, tak jsme to dávali dohromady, jak to jen šlo. Společně jsme slavili MDŽ, nechyběla ani pouťová a posvícenská zábava. Na bál nebo výroční schůze se u nás zabíjela prasata. Lidi drželi tak nějak pohromadě.

Co by jste poradili mladým?

Aby se naučili odpouštět, uměli uznat svou chybu a nezapomínali na společně prožité krásné chvíle. Při vši té náročné práci si uměli udělat čas na sebe, naučili se vidět to hezké a druhého respektovali. Uměli se společně zasmát a promluvit si o problémech.

Víš, dnes spolu chodí osm roků, pak se vezmou a po roce jdou od sebe. My děkujeme Pánu Bohu za každý den, za ten zážrak, že můžeme spolu žít. Obyčejné lidské věci tvoří mozaiku společného života.

Jm

NEBUĎME HLUPÁČKY

Pokud se kolem sebe trochu rozhlédneme, tak na kdejakém nároží můžeme číst reklamy typu: „Poskytujeme půjčky do 24 hodin, na telefonické zavolání...“ a podobně. Někdy bývá u nabídky ještě specifikováno: „Vhodné pro důchodce, ženy na mateřské dovolené“, či jinak - „Nepotřebujeme znát výši vašeho platu, konta, pomůžeme vám!“ Zní to nádherně! Bez jakýchkoliv záruk a bezmála okamžitá dispozice s penězi, které sis nevydělal. Zaměstnaný, nezaměstnaný, prostě pohádka. Je jen na tobě, za co obnos utratíš, stačí pouze podepsat kus papíru.

Obratně hovořící sebevědomý elegant, říkejme mu pracovně *finanční poradce nebankovního subjektu XY*, tě přesvědčí. Ujistí tě, že máš právo mít peníze na vše, co si představuješ mít. Nemusíš absolvovat jednání s bankami, složité porovnávat úrokové sazby, RPSN (*roční procentuální sazba nákladů = tedy veškeré náklady, které jsou s půjčkou spojeny*). Nemusíš dokladovat své příjmy, majetek, svoji finanční spolehlivost, schopnost dlouhodobě pravidelně splácet! Sebevědomě se tvářící specialista, jež sype naučené fráze a paragrafy z rukávu, ti ukazuje onu částku, kterou právě teď potřebuješ, a dole ve spodní části listu – místo k podpisu. Text, kterému nerozumíš, s tebou příliš nerozebírá. „To se tak píše všude, to víte, těch nemožných zákonů je!“ Seznámí tě jistě s tím, jak velkou budeš muset měsíčně platit splátku, ale již nepropočítává, kolik společnosti zaplatíš celkově navíc. Ani ho nezajímá, jestli nemáš náhodou omezenou svéprávnost... „Když bude nějaký problém, tak ho spolu v klidu vyřešíme.“ Specialista spěchá, má toho hodně. „To víte, o služby je zájem!“ U sotva zaschlého podpisu je malá větička typu, že smlouva byla uzavřena svobodně, srozumitelně, v žádné tísně či rozrušení, po uvážení... Hm. A byla? Často o tom přemýšlím. Lidé, kteří se ocitnou v *koridoru úzkosti*, protože nemají na zaplacení splátek z nevýhodně uzavřených půjček – ti svobodně a bez pocitu tísně obvykle neuvažují! Pokud jste v krizi – máte chtít nechtít, tunelové vidění. Rychlost a styl jednání u uzavírání okamžité půjčky tohoto psychického rozrušení klientů využívá a zneužívá.

Co může pomoci? Při nenadálé ztrátě výdělku nepřístupovat k dalším půjčkám způsobem „vytloukání klínu klínem“. Nenechat se zmanipulovat! Rozumně zhodnotit své možnosti. Požádat o pomoc širší rodinu – s písemnou zárukou uznání dluhu. Uvažovat o konsolidaci dluhů s pomocí bankovních ústavů i za cenu nepřijemných jednání. Uvažovat o eventualitě oddlužení (osobního bankrotu). Především pak radím - s věřiteli písemně jednat o sjednání nižších splátek. Vždyť objektivní situace ztráty zaměstnání může potkat každého z nás. Nebuďme hlupáčky a nenabihejme na smeč chytrákům.

Mgr. Jana Flidrová, Občanská poradna Polička,

www.policka.charita.cz

BIBLICKÉ POSTAVY – TABITA

Tentokrát se chceme věnovat jedné z osobností, která se objevuje na scéně ve *Skutcích apoštolů* – knize, z níž se čtou první čtení v této velikonoční době. Jsme v Jope, antickém městě na palestinském pobřeží Středozemního moře, které je v současnosti satelitním městem nebo překrásným antickým předměstím moderního Tel Avivu. Zde žila křesťanka jménem Tabita, jejíž jméno znamená v aramejštině „gazela“ a jež Lukáš přeložil ve *Skutcích apoštolů* řeckým slovem Dorkas. Gazela je slovo odvozené z arabského *ghazzal*; jedním ze symbolických zvířat v *Písni písni* (2,9.17; 5,4; 7,4; 8,14).

Tabita-Dorkas byla velkorysá a laskavá žena, solidární s těmi, kdo potřebovali pomoc. Když zemřela, byla uložena ve vrchním pokoji svého příbytku, přišel zástup uplakaných vdov a chudých žen. Také Petr byl hned zpraven o jejím skonu a přišel se podívat na tělo zesnulé; pak se „všechny vdovy postavily kolem něho a s pláčem mu ukazovaly sukně a pláště, které jim ušila Srnka, dokud ještě byla s nimi“ (9,39). V tom okamžiku se Petr rozhodoval, zda má poprosit o pomoc Krista, který vzkřísil nejen Lazara nebo syna vdovy z Naimu, ale i dvanáctiletou dcerku představeného synagogy v Kafarnau Jaira, aby byla i Tabita znovu darována komunitě v Joppe.

„Petr poslal všechny ven, poklekl a modlil se. Potom se obrátil k mrtvole a řekl 'Tabito, vstaň!' Ona otevřela oči, podívala se na Petra a posadila se. Podal jí ruku a pozdvihl ji. Zavolal pak dovnitř křesťany a vdovy a ukázal jim ji živou. Zpráva o tom se roznesla po celém Joppe a mnoho lidí přijalo víru v Pána“ (9,40-42). Je zřejmé, že Lukáš popsal skutek učedníka podle vzoru jeho Mistra – Krista, takže čtenář může tušit, kdo je pravým zdrojem uzdravení nebo znovu darovaného života ve všech případech zázraků, jež činili apoštolové.

V příběhu Tabity můžeme vzpomenout buď na případ vzkříšení Jairovy dcery nebo syna vdovy z Naimu. U zázraků si připomeňme, že když sám Ježíš „přišel k domu, nedovolil, aby tam s ním někdo vešel“, zatímco venku „všichni nad ní plakali a nařikali“. Pak „ji vzal za ruku a zavolal: 'Dívko, vstaň!'“ (Lk 8,51-54). I mrtvému mladíkovi v Naimu Ježíš řekl: „Mládenče, pravím ti, vstaň!“ (7,14). Petr zopakoval Ježíšova slova i gesta, a tak se tento jeho skutek stal projevem zachraňující moci Vzkříšeného.

(Gianfranco Ravasi, Biblické postavy)

-oJ-

BŮH MŮŽE PŘEMOCI ZLO

Aleppo, 8. března 2016. Probudil jsem se ve čtyři ráno hlukem bombardování a už jsem nedokázal usnout. Snažil jsem se nevěřit svým uším. Ne, Pane, to není pravda! Už zase bombardování! Teď, když jsme začínali doufat, že se situace zlepší, kdy začala po pěti měsících fungovat elektřina a po pětadvaceti dnech teče voda! Proč? Tohle příměří mělo být už napořád! To byla moje naléhavá prosba, která z hlubin stoupala k Pánu dějin a volala k němu o pomoc, aby se upevnilo příměří vyhlášené v celé Sýrii před pouhým týdnem.

Ale hluk střetu na frontové linii, která dělí Aleppo na dvě části, roste. Výbuchy jsou v noci dobře slyšet. Zatímco jsem čekal na svítání a na to, až všechno zase utichne, a snažil se modlit, přemýšlel jsem: Všichni samozřejmě chceme mír, ale věříme v něj doopravdy nebo si spíš myslíme, že se dá lacino koupit? Jsou lidé, kteří se domnívají, že válka je ta správná cesta! Jsou ochotni obětovat nejen svůj život, ale i život druhých, protože v to věří. A existují mocní, kteří dokážou z toho všeho, co se děje, vytěžit zisk, a proto si nepřejí, aby válka skončila, naopak, přilévají olej do ohně.

A my, lidé, kteří věříme ve velké ideály, v klidný a civilizovaný život v respektu mezi kulturami a v solidaritě, věříme tomu doopravdy? Jakou cenu jsme ochotni zaplatit? Válka v Sýrii opravdu není maličkost. Kdo má tu moc zničit zemi, která byla před šesti lety plná života a nadějí, kde společně žili muslimové a křesťané různých vyznání a mnoho dalších etnik ve vzájemném respektu a v pokoji? To určitě není jen tak někdo.

Vzpomněl jsem si, jak v roce 2002 Chiara Lubichová odpověděla jednomu našemu muslimskému příteli na otázku, zda lze doufat, že láska a pokoj mohou přemoci válku.

Ona mu odpověděla – s připomínkou atentátů z 11. září 2001 – že „*terorismus je plodem sil Zla s velkým Z, proti němuž nestačí lidské síly (...). Je zapotřebí sil Dobra s velkým D (...), sil toho, kdo miluje Boha. Co je tedy potřeba dělat? Modlit se! My všichni spojení univerzálním bratrstvím se musíme spojit a sjednotit v modlitbě, aby byl terorismus skutečně přemožen. My to můžeme dokázat, Ježíš přece říká, že kde jsou dva nebo tři shromáždění v jeho jménu, v jeho lásce, dostanou, oč žádají. A nás je mnohem více než dva nebo tři (...). Odejďme odtud s myšlenkou: my všichni se sjednotíme v modlitbě. Ale to nestačí. (...) Musíme změnit srdce. Jedině tehdy, když budeme realizovat univerzální bratrství, dokážeme se přesvědčit a přesvědčit i ostatní, že je potřeba dát do společného i majetek. Začneme zdola, ale potom se tyhle ideje dostanou i nahoru, k hlavám států. Mějme tuto jistotu: že s Bohem jsou možné i nemožné věci, že s Bohem – počínaje bratrstvím mezi námi – dosáhneme i tohoto grandiózního cíle: učinit z celého lidstva jednu velkou rodinu. (...) To je náš cíl.“*

Nemějme iluze: Mír závisí na nás. Nemůžeme čekat, až někdo něco udělá. I my jsme za něj zodpovědní! Pokud skutečně věříme tomu, že Bůh může přemoci Zlo a že nás slyší, musíme se neustále s vírou obracet k Otci o pomoc, jinak nekonáme, co máme konat. Všichni si pamatujeme, jak před dvěma lety ustalo bombardování v Sýrii díky půstu a modlitbě papeže a dalších vlivných osob. Bůh nás vyslyšel! A může nás vyslyšet zas. Dělejme to tedy, a pořádk, ať přijde království pokoje nejen do Sýrie, ale do celého světa.

Pascala Bedrose – převzato z časopisu *Nové Město*

-BM-

AHOJ DĚTI!

Za pár dnů začne poslední měsíc školního roku. I když musíte ještě dokončit učivo, zvládnout nějakou tu písničku a zkoušení a také vydržet sedět v lavici, přestože už všechny láká červnové sluníčko, čekají na vás také výlety, společné výšlapy do přírody a trochu volnější dny.

Při malém ohlédnutí zpět za uplynulým školním rokem se může každý sám za sebe zeptat, jestli ve škole poslouchal... Nejen poslouchal paní učitelku nebo pana učitele, co říkají, ale také jak byl poslušný a jak plnil uložené úkoly. Možná tam objevíte nějaké nedostatky...

Věřím, že to nebude tak hrozné jako s mašinkou na našem obrázku. Té se totiž stalo, že některá její kolečka se rozhodla zlobit – neposlouchat a netočít se spolu s ostatními. A jak to dopadlo? Vzkaz, který vám mašinka vezla na kolech, je rozházený a nelze ho přečíst v jednom řádku. Pokuste se najít jeho jednotlivé kousky a dokončit větu: Milé děti, všechno...(tajenka – 24 znaků).

V každém kole je 6 dvojic písmen, z nich máte vybrat 2 dvojice, které leží naproti sobě a jsou součástí vzkazu. Napovím, že první kolečko je poslušné a veze své dvojice pěkně vodorovně. Další pátrání už záleží na vás.

(Otazníček)

Pro starší:

Na konci června slavíme svátek sv. Petra a Pavla. Připomínáme si tyto dva světce, kteří mají něco společného. Bůh si je zvolil k určitému nelehkému úkolu, i přes jejich nedokonalosti – z lidského pohledu. Petr se stává představeným prvotní církve a Pavel – apoštolem národů. Je takto nazýván právem. Při svých náročných cestách založil mnoho křesťanských společenství. Přinesl křesťanství do Evropy. Pavlovy dopisy (listy) nesou obrovský poklad, nesou odpovědi na otázky jednotlivých společenství ohledně víry, rady, jak řešit těžkosti a spory, nesou povzbuzení a útěchu. Tvoří důležitou součást Nového zákona a je jich celkem (tajenka). Tajenku složíte z písmen, která stojí u každého ze sedmi tvrzení. Pokud usoudíte, že tvrzení je správné, napíšete do tajenky písmeno u A. Pokud se vám zdá, že věty obsahují chybu, napíšete písmeno u N. Věty nám přibližují některé okamžiky z Pavlova života (podle uvedených citací je možné ověřit správnost v Písmu svatém).

1. Saul (Pavel) při cestě do Damašku, kam se vydal zatýkat křesťany, potkává Ježíše. Na tři dny ztrácí zrak, prožívá obrácení a nechává se pokřtít. (A – T, N – B) Sk 9,1-18
2. Pronásledovatelé křesťanů ovšem zuřili, protože Pavel teď všude nadšeně vyprávěl o Ježíšovi. Byli rozhodnuti, že ho zabijí. Ve dne i v noci hlídali u městských bran, aby jim neutekl. Pavlovi noví přátelé mu ale pomohli. V noci ho spustili v plátěném pytlí z hradeb, takže se mu podařilo uprchnout. (A – Z, N – C) Sk 9,23-25
3. Po návratu do Jeruzaléma Pavel neměl důvěru tamějších křesťanů. Uvěřil mu jen Barnabáš a pomohl mu začlenit se do společenství křesťanů. (A – Á, N – E) Sk 9,26-28
4. První velká cesta začínala v Antiochii (v Sýrii), odkud Pavel s Barnabášem pluli lodí na Kypr. (A – N, N – T) Sk 13,1-5
5. Na druhé velké cestě putoval Pavel se Silasem, nejprve po pevnině z Antiochie, přičemž navštěvovali církve, které byly založeny při první cestě, a pak ho Duch Boží povolal do Makedonie (Evropy). (A – I, N – P) Sk 15,36-41, 16,1-10
6. V Aténách se Pavel setkal s neobyčejně velkým modlářstvím. Když promlouval k lidem na Areopagu, nadšeně přijímali hlavně slova o vzkříšení z mrtvých. (A – H, N – Ř) Sk 17,16-34
7. Při cestě do Říma, kde měl být Pavel jako římský občan souzen, loď ztroskotala u ostrova Malta. (A – T, N – C) Sk 28,1

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Hlava sochy Panny Marie je zdobena kruhem 12 hvězd. Tajenka z osmisměrky: Duchu svatý, prosíme Tě, přijď a OBNOV SVÝM DECHEM I NAŠE ŽIVOTY

FOTOREPORTÁŽ Z VÝLETU DĚTÍ NA HORU MATKY BOŽÍ V KRÁLÍKÁCH:

BEZPEČNÝ PŘÍSTAV A OTEVŘENÉ MÍSTO

Jsmo Marie a Jakub z Brna, jsme manželé jedenáct let a máme tři děti.

Marie: „Poznali jsme se s Jakubem ve škole, ale moc jsme se nevidali. Věděla jsem o něm jen, že je ze Zlína a že není věřící. Po dvou letech od absolutoria Jakub začal pracovat v Brně a víceméně náhodou jsme se potkali. Brzy jsem cítila, že mě velmi přitahuje. Měla jsem jasnou představu, že budu mít jednou svatbu v kostele, nechci mít sex před svatbou a děti chci vychovávat ve víře. K tomu se mi nevěřící kluk moc nehodil. O vztahu na psí knížku jsem vůbec neuvažovala. Než jsme spolu začali chodit, tak jsem mu to všechno předložila s tím, že jsem čekala, že nastane velká diskuse. Měla jsem v tom po předchozích vztazích tak jasno, že bych s ním prostě chodit nezačala. K mému velkému překvapení mi na všechno kývl. Doslova řekl: „Tak jo.“ Víckrát mi ale před svatbou řekl, že se nedá nikdy pokřtít. To pro mě bylo těžké, ale ne natolik, abych se ho vzdala.“

Jakub: „Když jsme se začali s Marií vidat, měl jsem představu, že ještě budu aspoň pět let studovat a kdoví, co bude. Nikdy jsem moc nepřemýšlel, jestli a kdy se ožením. Měl jsem vždy vztahy s nevěřícími holkami a mezi křesťany jsem se nepohyboval. Asi po dvou týdnech chození, kdy mi Marie řekla, že se chce vdát v horizontu pár let a mít děti, se moje představa s její moc neslučovala a naše cesty se začaly rozcházet. Rozhodli jsme se s Marií dát si pauzu na promyšlenou. Nakonec trvala asi týden a tehdy jsem si uvědomil, že Marii skutečně miluji a chci respektovat její 'požadavky', přijmout styl a způsob života ve víře. Že ji natolik miluji, že s ní chci být pořád, takže jsem si pak řekl, proč si ji vlastně nevzít za manželku.“

Marie: „Chodili jsme spolu rok, když mě Jakub požádal o ruku. A za další necelý rok jsme se vzali. Na společný život po svatbě jsme se moc těšili a opravdu jsme dlouho byli jako 'na obláčku'. Chtěli jsme mít hned děti, ale několik let se nám to nedařilo. Jakub začal v té době více se mnou chodit do kostela a modlit se. Tak jsme se modlili i za naše dítě. Po čtyřech letech jsem jako zázrakem otěhotněla.“

Jakub: „Pro mě to byl důkaz Boží existence, tak jsem se rozhodl, že se nechám pokřtít. Měl jsem křtiny zároveň se synem Jonášem a taky jsme obnovili s Marií náš svatební slib. Manželství a rodina je pro nás jako kotva, bezpečný přístav a zároveň otevřené místo pro kohokoliv, kdo přichází.“

Marie a Jakub Havlišovi

-BM-

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Červen 2016			
Ne 5. 6.	10. neděle v mezidobí	7.30	Nastoupilovi 109
		16.00	Macháčkovi ml. 180 HČ
Ne 12. 6.	11. neděle v mezidobí	7.30	Kužílkovi 202 HČ
		16.00	Málkovi 77 HČ
Ne 19. 6.	12. neděle v mezidobí	7.30	Macháčkovi st. 180 HČ
		16.00	Pecháčkovi MH
Ne 26. 6.	13. neděle v mezidobí	7.30	Vávrovi 264
		16.00	Kyšperkovi 381
Červenec 2016			
Ne 3. 7.	14. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 271
		16.00	Macháčkovi 411
Ne 10. 7.	15. neděle v mezidobí	7.30	Venclovi 288
		16.00	Kotovi 267
Ne 17. 7.	16. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 409
		16.00	Svobodovi 252
Ne 24. 7.	17. neděle v mezidobí	7.30	Hejlovi 232
		16.00	Macháčkovi 303
Ne 30. 7.	18. neděle v mezidobí	7.30	p. Filáček 332
		16.00	Bednářovi 302

PŘÍLEŽITOST KE SVATÉ ZPOVĚDI

Dolní Čermná	středa 1. 6.	15:00 - 17:00 h. 17:00 - 17:55 h.	P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče P. Josef Roušar
Verměřovice	čtvrtek 2. 6.	17:30 - 18:55 h.	P. Josef Roušar
Dolní Čermná	pátek 3. 6.	17:00 - 18:55 h.	
	v neděli	7:00 - 7:25 h.	
	v ostatní dny	30 minut před mší svatou	
Mariánská Hora	v neděli	15:30 - 15:55 h.	

BYLI POKŘTĚNI A STALI SE ČLENY KRISTOVY CÍRKVE

v Jakubovicích 30. 4. 2016
na Mariánské Hoře 1. 5. 2016

Antonín Macan z Jakubovic
Markéta Málková z Dolní Čermné

MILÍ FARNÍCI, DĚTI, MLADÍ.

Zvu vás všechny a zvláště děti a mládež na slavení mše svaté na zakončení školního roku v pátek 17. června v 18 hodin k Jansově kapli. Společně vyjdeme v 17:30 hod. od Restaurace C na náměstí v Dolní Čermné. Po mši svaté se procházkou zase vrátíme zpět.

V neděli 19. června od 15 hodin vás i vaše přátele zvu na Farní odpoledne na farní dvůr v Dolní Čermné. Program setkání, zázemí a občerstvení připravují členové Pastorační rady farnosti ve spolupráci s dalšími farníky. K poslechu nám zahraje Dechová hudba Dolní Čermná. Občerstvení je částečně zajištěno a vás prosím o přinesení sladkého pečiva, chlebičků,....

V sobotu 3. září 2016 vás všechny zvu na poutní farní zájezd s následujícím programem. Na cestu se vydáme autobusem ráno v 5.30 hodin. Naším prvním cílem bude poutní místo Zlaté Hory, kde bychom slavili mši svatou (v 9 hod.). Dále se vydáme do Krnova, kde bude čas na oběd a na krátkou pobožnost v nedalekém poutním místě Cvilín (ve 13 hod.). Město Opava nebo zámek Hradec nad Moravicí by byl náš poslední cíl.

Cenu cesty autobusem a také společného oběda oznámíme v nejbližších dnech. Prosíme zájemce, aby se zapisovali na přihlášky v našich kostelích. Studenti a děti budou mít na cestu autobusem slevu. Všechny další informace budou ohlášeny nebo se můžete informovat osobně.

otec Josef

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

9. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
neděle 29. května 2016
22. a 23. týden / 2016

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 30. května	sv. Zdislava		
úterý 31. května	svátek Navštívení Panny Marie	18:30	adorace v Petrovicích
		19:00	mše sv. v Petrovicích - na úmysl dárce
středa 1. června	sv. Justina, mučedníka	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - na úmysl dárce a za duše v očistci
čtvrtek 2. června	9. týdne v mezidobí	17:30	adorace ve Verměřovicích
		19:00	mše sv. ve Verměřovicích - za Jana Hynka, manželku, syna a snachu
pátek 3. června	slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	17:00	výstav Nejsvětější svátosti oltární v Dolní Čermné
		19:00	mše sv. v Dolní Čermné – s rytmickým doprovodem - za Jaroslava a Filomenu Šebrlový, jejich rodiče a sourozence
sobota 4. června	Neposkvrněného Srdce Panny Marie	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za živou rodinu
		19:00	mše sv. ve Verměřovicích - za Jana a Antonii Sklenářovy a rodiče
NEDĚLE 5. června	10. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Josefa Vašíčka, syna Petra a vnuka Petra
		9:00	mše sv. v Petrovicích - za rodinu Záleskou a Vyprachtickou
		16:00	mše svatá na Mariánské Hoře
pondělí 6. června	sv. Norberta, biskupa		
úterý 7. června	10. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za zemřelou manželku a rodiče
středa 8. června	10. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za vnoučata a zemřelého bratra
čtvrtek 9. června	10. týdne v mezidobí	6:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Elišku Cejnarovou a celou rodinu
		19:00	setkání Pastorační rady farnosti
pátek 10. června	10. týdne v mezidobí	18:30	výstav Nejsvětější svátosti oltární v Dolní Čermné
		19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Zdeňka a Hedviku Špačkovy
sobota 11. června	svátek sv. Barnabáše, apoštola	19:00	mše sv. v Petrovicích - za rodiče Šťáskovy a rodiče Mannlovy
NEDĚLE 12. června	11. NEDĚLE V MEZIDOBÍ v Jakubovicích poutní slavnost	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Valentina Kunerta, živé a zemřelé z celé rodiny
		10:00	mše sv. v Jakubovicích - za zemřelé z rodiny Prokopcovy a Štěpánkovy
		12:00	mše sv. v Dolní Čermné, při které bude pokřtěna Terezie Hubálková z Letohradu
		16:00	mše svatá na Mariánské Hoře - za Františka Mareše a celý rod

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ

Ve středu 1. 6. 2016 ve Verměřovicích a ve čtvrtek 2. 6. a v pátek 3. 6. v Dolní Čermné a v Petrovicích.

POUTNÍK, ČERVEN 2016

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 19. června 2016, Poutník vyjde 3. července 2016

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, V. Severinová, T. Macháček, P. Židek, J. Adamec

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,-Kč.